

ΤΑ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ ή ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑ αν προτιμάτε....

(Σε ένα δωμάτιο ένα αντρικό πρόσωπο περπατάει ανήσυχο δεξιά και αριστερά, με μια μαύρη καμπαρτίνα .Δεξιά ένας καλόγερος με μια ιατρική στολή. Στην μέση και λίγο προς τα πίσω ή και λίγο αριστερά αν θέλετε ένα γραφείο με ένα βαζάκι επάνω του με μπλε καραμέλες ,πιο δίπλα επάνω στο γραφείο ένας πάκος με πολλά χαρτιά)

Χτυπάει το κουδούνι. Τρομάζει και τρέχει να ανοίξει την πόρτα ...Ανοίγει....

Ματθαίος: Άντε, που ήσουν; Έφαγα όλα μου τα νύχια μέχρι να έρθεις...

Λουκάς; Καλά ντε, μην κάνεις έτσι, ήρθα. (Κάθετε στην καρέκλα μπροστά στο γραφείο)

Ματθαίος; (Πλησιάζει προς το γραφείο) Ναι... Σαν να πηγαίνεις να πάρεις τσιγάρα ενώ δεν καπνίζεις... Τα ξέρω εγώ αυτά. Αλλά έλα τώρα που τέρμα , τελείωσε...Δεν ξαναασχολούμαι.

(Τώρα κάθεσαι εκείνος στο γραφείο και βάζει τα πόδια του επάνω)

Λουκάς; Να σου πω...Είσαι για άλλη μία;

Ματθαίος; Άλλη μία;

Λουκάς; Ναι...Έχω βρει κάτι καλό αυτήν την φορά.

Ματθαίος; λες ε; Μπα... Άστο, μην έχουμε τράβαλα.

Λουκάς; Ρε άκου με, που σου λέω. Έχω βρει ένα κουτορνίθι. (Τον πλησιάζει πιο κοντά) Είναι τρία τετράγωνα από εδώ. Πληρώνει όσο όσο....

Ματθαίος; (Με ενδιαφέρον) Ναι ε; βρε κουτορνίθι ! Τρία τετράγωνα πιο κάτω βρήκες να μου φέρεις!; Που έτσι και μας πάρει χαμπάρι , θα τρέχουμε και δεν θα μας ξεπλένει ούτε ο Νιαγάρας!

Λουκάς; Καλά ντε, μην βαράς. Άλλωστε το έφερα...

Ματθαίος; Το έφερες;

Λουκάς; Ναι! (Βγάζει από την τσέπη του έναν φάκελο)

Ματθαίος; (Τον παίρνει και τον επεξεργάζεται ανήσυχα) Είναι όλα μέσα;

Λουκάς; Αμ τι , τα μισά; Το τσέκαρα εγώ πριν...

Ματθαίος; Βρε δεν ξαναασχολουμαι λέω...!(Πετάει τον φάκελο) και συ φύγε! Δεν σε θέλω. Φύγε!

Λουκάς; Να φύγω;

Ματθαίος; Ναι ναι. Και μια που φεύγεις , πέτα και τα σκουπίδια.

Λουκάς; Καλά, εγώ φεύγω...(πηγαίνει προς την πόρτα και τον κοιτάζει)

(Ο Ματθαίος κοιτάζει δελεαστικά τον φάκελο ,σχεδόν ιδρωμένος κάνοντας διάφορα κόλπα με το χέρι του που τον ωθεί στον φάκελο, τον πιάνει , τον αφήνει και τον ξαναπιάνει κλπ....)

Ματθαίος; (κουρασμένος από την μεγάλη αυτή εσωτερική διαμάχη) ΑΑΑΑΑ... Δεν μπορώ! (Πιάνει αποφασιστικά τον φάκελο)

Λουκάς; Φεύγω... (Ενώ τον παρακολουθεί όλη αυτήν την ώρα)

Ματθαίος; Φύγε. Ή μάλλον έλα.

Λουκάς; Καλά, έρχομαι. Κοίτα, δεν έχουμε πολύ ώρα. Ο τρία τετράγωνα πιο κάτω θα έρθει . Τον πονάει το αυτί του και λέει πως δεν ακούει...Εμμ...Εδώ και 2-3 μέρες.

Δεν έχουμε πολύ χρόνο , βάλε την στολή , άντε άντε....

Ματθαίος; Βρε , δεν το ξανακάνω ...Που να με...

Λουκάς; Έρχεται σε περίπου (κοιτάζει το ρολόι του) ...ΤΩΡΑ!

(Χτυπάει το κουδούνι)

Μην ξεχνάς αυτί! Φεύγω. Για την ακρίβεια κρύβομαι στην αποθήκη.

Ματθαίος: Χαίρεται... (Σιγομουρμουράει) Δεν το ξανακάνω.... (Ανοίγει)

Γείτονας: Ωωωω πολυαγαπημένε μου γιατρέ.

Ματθαίος: ΩΩ τρισυπόστατε, γλυκύτατε και όπως πάντα , γεματούλι φίλε μου, τι κάνεις;

Γείτονας; Εμ... Γνωριζόμαστε;

Ματθαίος: όχι;

Γείτονας; Τότε γιατί τέτοια οικιότις!;

Ματθαίος: Αυτό αναρωτιόμουν κι εγώ, γιατί τέτοια οικειότις!;

Γείτονας; Ε δεν πειράζει , αφού και εσείς, την δουλειά σας κάνετε...

Ματθαίος; Μάλιστα...

Γείτονας; Ας μην τα πολυλογώ. Το λοιπόν εδώ και μέρες έχω πονοκέφαλο εεε ήθελα να πω πονάει το...

Ματθαίος; Περιμένετε. Θα μιλήσει ο ειδικός...Εμ δηλαδή ο γιατρός...

Γείτονας; Που είναι και ειδικός

(χαχαχα και οι δυο γελάνε)

Ματθαίος: Μα πως με καταλαβαίνετε. Για ανοίξτε το στόμα σας. Μάλιστα . Πολύ ενδιαφέρον. Οξεία κρανιοεγκεφαλική κάκωση με έντονα σημάδια τεστοστερόνης, παράλληλα παρατηρώ 3-4 γέφυρες και έναν μεγάλο ποταμό από κάτω...

Γείτονας: (Με ανοιχτό το στόμα προσπαθεί να πει ανεπτυχηώς) αυτή είναι η γλώσσα μου!

Ματθαίος: Μη μιλάτε...όχι όχι όχι.... Και αυτή η απαίσια μυρωδιά είναι φυσικά τα σκουπίδια και οι βόθροι που χύνουνε στα ποτάμια οι κρατικοί και παρακρατικοί...

Μάλιστα....Νομίζω ότι η ασθένειά σας διεγνώσθη.

Γείτονας: Τι έχω γιατρέ; Είναι πολύ σοβαρό;

Ματθαίος: Να... Ξέρετε...

Γείτονας: Αρχίζω και ανησυχώ ...Βλέπετε...

Ματθαίος; Μάλιστα....

Γείτονας: Ακούστε να σας πω, η γυναίκα μου τον τελευταίο καιρό βρίσκεται στην κλιμακτήριο και όλα της φταίνει! Βρίζει συνέχεια, τα παιδιά , τον σκύλο...

Ματθαίος: Αχά! Έχετε και σκύλο!

Γείτονας: Του γείτονα είναι, τον κράτησα 2 μέρες που πήγε στην Αίγινα διακοπές με την γυναίκα του.

Ματθαίος: Αμ τι; Να μην κάνει διακοπές; Αμα δεν κάνουν και αυτοί που τα έχουν...

Γείτονας: Εεεε ...Τώρα βγαίνει στην σύνταξη, και ήθελε να βγάλει την οικογένειά του έξω να το διασκεδάσει...33 χρόνια κλεισμένοι σε ένα τρίκλινο στον 5ο όροφο ήταν, δίπλα στο δικό μας...

Ματθαίος: Μάλιστα, καταλαβαίνω.

Γείτονας: Όχι δεν καταλαβαίνετε, το λοιπόν τον τελευταίο καιρό δεν με αφήνει στην ησυχία μου , με βρίζει συνέχεια και μου 'χει σπάσει τα τύμπανα!!

Ματθαίος: Αυτός;

Γείτονας: Αυτή!

Ματθαίος: Αυτός που είναι αυτή;

Γείτονας: Όχι καλέ γυναίκα είναι!

Ματθαίος: Ο γείτονας;

Γείτονας: Η γυναίκα μου , ποιος γείτονας!?

Ματθαίος: Α! Η γυναίκα του γείτονα νόμιζα....

Γείτονας: Η δικιά μου....(κάθονται λίγα δευτερόλεπτα σκεπτικοί)

Το λοιπόν...Μου έχει σπάσει τα τύμπανα.

Ματθαίος: Το αντιλαμβάνομαι....Αφού μου το εξηγήσατε...

Γείτονας: Ναι αλλά ακόμα δεν καταλαβαίνετε... Η μόνη λύση στην γκρίνια της ήταν να κουφαθώ.

Ματθαίος: Ή να κάνετε πως κουφαθήκατε...

Γείτονας: Ακριβώς βλέπετε όσο εσείς είστε γιατρός , άλλο τόσο είναι και εγώ κουφός...

Ματθαίος: (ψιθυριστά στο κοινό) καλά αυτός μήπως ψιλομυρίστηκε τίποτα;

Γείτονας: Θέλω ένα χαρτί που να αποδεικνύει την ανικανότητά μου στο να ακούω.

Ματθαίος: Κατάλαβα

Γείτονας: Και αν είναι δυνατόν να της γράψετε πως πρέπει να μου λέει γλυκόλογα για να φτιάξει το τύμπανο

Ματθαίος; Να φτιάξει το πιο;

Γείτονας: Το τύμπανο ... Με νοείται;;(με νοήματα)

και ούτω κάθε εξής...

Ματθαίος: Ούτω κάθε εξής....;

Γείτονας: Αχά! Λοιπόν στον φάκελο μέσα που σας παρέδωσε ο συνάδελφος μαζί με το παραδάκι είναι και τα λοιπά που θα χρειασθείτε... Λοιπόν φεύγω... Και όπως είπαμε γιατρέ....

Ματθαίος: Ναι , ναι , να σας συνοδέψω...

Γείτονας: Δεν χρειάζεται , γεια σας... Κρέμομαι απ'τα δικά σας χέρια.... (κλείνει την πόρτα)

Λουκάς: (βγαίνει από την αποθήκη) Αααα...Μάλιστααα τόσο καλά...

Ο κόσμος έχει γίνει πολύ προχώ. Λοιπόν έτσι σκέπτομαι να φτιάξουμε και άλλο παράρτημα αυτήν την φορά με τις πραγματικές μας ταυτότητες...Ρεεεεε μας πήρανε χαμπάρι...

Ματθαίος: Άστα Λουκά ...Άστα...

Λουκάς: Τι έγινε ρε Ματθαίο; Αφού η δουλειά έγινε....

Ματθαίος; Πρώτα θα πιάσουν τον Ματθαίο μετά τον Λουκά...

Λουκάς: Α τσα τσα τσα τσα.... Όχι όχι δεν θα πιάσουν κανένα Λουκά....Εγώ θα φύγω. Εσύ το έκανες...Θυμάσαι; Εσύ! Εσύ το ξεκίνησες.... Μου κάνεις “θέλω λεφτά Λουκά” “Λουκά ας κάνουμε τους γιατρούς” θυμάσαι; “Εγώ θα εξέταζα τους ασθενείς και εσύ θα έκανες τα υπόλοιπα” Και εγώ έκανα τις βρωμοδουλιές... Για να μπορείς εσύ να έχεις ένα glamour πρόσωπο και....

Ματθαίος: Τι γκλάμουρ και ανοησίες; Για μας το έκανα...

Λουκάς: Τώρα πάει το μας!;

Ματθαίος: Ήθελα να βγάλουμε λεφτά. Αμ τι νομίζεις... Σιγάθηκα την μιζέρια.

Αφού όπου πας ζητάνε τα μαλλιοκέφαλα τους. 10 ξένες γλώσσες, 2 πτυχία -το λιγότερο- ένα διδακτορικό και να είσαι μέχρι 36 χρονών και να έχεις και 5 χρόνια προϋπηρεσία,,,, Που να τα βρω όλα αυτά βρε Λουκά; Που ακόμα και σουβλατζής που πήγα μου ζήτησαν 2 χρόνια προϋπηρεσία στο τυλιχτό σουβλάκι!;

Λουκάς: ΕΕ δεν είναι έτσι ρε συ... Αφού μαζί πήγαμε δεν το θυμάσαι;

Ματθαίος: Ε πως; Αφού τους είπα...Στο σπίτι το τύλιγα 2 χρόνια σας κάνει;

Λουκάς: Ε...Έπρεπε και εσύ να τους πεις αυτό;

Ματθαίος: Εμμ τι να τους πώ; Πως αφού το τύλιγα μετά το έτρωγες εσύ;

Λουκάς: Να τους έλεγες ψέματα!;

Ματθαίος; Τότε ήμουν αθώος. Δεν ήξερα τι πάει να πει ψέμα. Τώρα έχω γίνει σαν την μούρη τους... Αχ....(αναπολεί λίγο) Θυμάσαι την Σούζη;

Λουκάς: Αυτή που τώρα τα τσούζει; Χαχαχα, την θυμάμαι. Ωραίο κοριτσάκι ήταν, τα 'χατε απ'την σχολή. Αλλά με το που τα παράτησες σε άφησε έτσι δεν είναι;

Ματθαίος: Όχι, ακριβώς.

Λουκάς: Όχι ακριβώς; Για κάτσε ρε Ματθαίο αυτά δεν μου τα έχεις πει...

Η Σούζη τώρα δεν τα έχει με τον Τάβλαρη(ή Τούβλαρη όπως κρίνεται ότι μπορεί να λέγεται) τον χασάπη της διπλανής γειτονιάς;

Ματθαίος: Ε ναι και;

Λουκάς: Ωχ. Αμάν... ωχ ωχ ωχ....

Ματθαίος: Ε τι συμβαίνει...

(χτυπάει το κουδούνι~ σιγή)

Λουκάς: Πρέπει να σου πω κάτι....

Ματθαίος: Δεν γίνεται τώρα, έφθασε πελάτης....

Λουκάς: Ωχ αυτό φοβάμαι Ματθαίο...

Ματθαίος: Κρύψου, κρύψου σου λέω... Έρχομαι....!!

Λουκάς: Ματθαίο! (Τον χώνει στην αποθήκη ο Ματθαίος)

Ματθαίος: (Ανοίγει την πόρτα) Σούζηηη τι ευχάριστη έκπληξη!

Λουκάς: (Από την αποθήκη) Η Σούζη!?!?!

Σούζη: Τι ήταν αυτό;

Ματθαίος: Τίποτα , ένας παπαγάλος που αγόρασα, τον έχω στην αποθήκη ...άσε καχεκτικός. Θα τον επιστρέψω,,,, Τα νέα σου

Σούζη: Αυτά που ξέρεις.... (κάθετε στο γραφείο)

Βλέπω το διατηρείς καλά το μαγαζάκι....

Ματθαίος: Ε. Όσο μπορώ...

Σούζη: Αναρωτιέμαι πως εσένα και τον παπαγάλο σου δεν σας έχουν μπουζουριάσει ακόμα....

Ματθαίος: Μα Σούζη...Να σου εξηγήσω!...

Σούζη: Δεν θέλω Ματθαίο...Οι γονείς σου πληρώνουν για να έχεις να σπουδάσεις και εσύ καταστρέφεις την καριέρα σου ...για να πας φυλακή...

Ματθαίος: Σούζη να σου εξηγήσω!

Σούζη: Δεν θέλω να ακούσω τίποτα.

Ματθαίος: Σούζη. Με έχεις παρεξηγήσει και δεν ξέρεις οπότε μην μιλάς...

Σούζη: Εγώ άλλον Ματθαίο γνώρισα...

Ματθαίος: Εγώ το μόνο που κάνω είναι να ευχαριστώ τους ανθρώπους , κάνω αυτό που θέλουν και είναι ευτυχισμένοι...Όλοι τους!

Σούζη: Όλοι τους εκτός από τους δικούς σου κι εσένα!!;

Πες μου είσαι στα αλήθεια ευτυχισμένος με αυτό που κάνεις;

Ματθαίος: Σούζη. Όχι δεν είμαι. Μα ποιος είναι στην πραγματικότητα ρε Σούζη...

Μας τα έχουν κόψει όλα. Τις συντάξεις , τους μισθούς , τις σχολές , ακόμα και στην τουαλέτα να πας πρέπει να πληρώνεις! Άσε που κόψανε και το χαρτί υγείας , πάλι μας βλέπω να γυρνάμε στην εφημερίδα και το κεραμιδάκι...

Κόψανε και το σεξ...

Σούζη: Το σεξ;

Ματθαίος: Εμ εσείς οι γυναίκες για να αντιδράσετε στην οικονομική κρίση ξεσπάτε στους άντρες σας! Μας το κόβετε και αυτό! Την μόνη χαρά που μας είχε απομείνει!

Πως να μην οδηγηθεί κανείς στην μοίρα μου!; Αφού Σούζη πάει τόσοσ καιρό από τότε που...

Σούζη: Που;

Ματθαίος: Έλα που δεν ξέρεις...

Σούζη: Σταμάτα Ματθαίο. Τώρα πια ανήκω στον Τάβλαρη!

Ματθαίος: Ποιον αυτόν!; Χαχαχα αυτός είναι από μόνος του τούβλο....χαχα όνομα και πράμμα...

Σούζη: Πάψε Ματθαίο, το ξέρεις πως δεν ισχύει....

Ματθαίος: Αχαχαχα μια τον έχω έτσι και τον δω (κουδούνι)

Σούζη: Περιμένεις κάποιον;

Ματθαίος: Όχι ...Κάτσε να δω ποιος είναι ,ίσως να είναι λάθος (ξαναχτυπάει)

Σούζη: Ποιος είναι;

Ματθαίος: ΤΑΒΛΑΡΗΣΣ

ΩΧ αμάν αμάν αμάν ...Κρύψου...

Σούζη: Έτσι και μας δει μαζί πέθανα...

Ματθαίος: Κάτσε Σούζη κάτσε. Αν είναι να μας βγει έτσι ξινό ...Αστό Σούζη....

Σουζη: Τι να κάνω Ματθαίο !!; Αχ θα βάλω τα κλάμματα ...

Ματθαίος: όχι όχι όχι τώρα!!

Σούζη: Γιατί καλέ τι έχει;

Ματθαίος: Θα κλέψεις την παράσταση... άλλωστε ο κόσμος έχει έρθει να δει κωμωδία όχι δράμα...

Σούζη: Ε;

Ματθαίος: Μπες μέσα στην αποθήκη....Και κράτα παρέα του Λουκά.

Σούζη: Του παπαγάλου;

Ματθαίος: Να θα στα εξηγήσει όλα αυτός!

ΑΝΟΙΓΩΩΩ !!!

Ταβλαρης: γρρρρ μήπως είδες την Σούζη!;

Ματθαίος: Ποιος τα τσούζει;

Τάβλαρης: Μην μου κάνεις εμένα τον ψόφιο κοριό... Σούζηηη!

Ματθαίος: Εμ... Εγώ

Τάβλαρης: Εδώ ήταν! Οσφρίζομαι το άρωμά της (με έντονους ήχους από τα ρουθούνια του)

Ματθαίος: Καλέ αυτή άντρα πήρε ή σκύλο; Τι μύτη είναι αυτή;

Τάβλαρης: Σούζη βγες έξω όπου και να είσαι! (Ψάχνει σε διάφορα μέρη , πάει προς την αποθήκη)

Ματθαίος: Επ ...Τι κάνετε κύριε. Προσωπική ιδιοκτησία... Μην αγγίζετε. Θα καλέσω την αστυνομία!

Τάβλαρης: Καλά ντε αγόρι. Χαλάρωσε , πώς κάνεις έτσι; ΜΑ ΠΟΥ ΕΙΣΑΙ ΣΟΥΖΗΗΗΗ ;

Ματθαίος: ΑΑ μα μην φωνάζετε στο σπίτι μου παρακαλώ πολύ να φύγετε~

Τάβλαρης: Όχι αφού πρώτα δεν με κοιτάξετε λίγο... Έχω ένα θέμα...

Ματθαίος: Τι θέμα;

Τάβλαρης: Να..όταν πάω να....

Ματθαίος: Μάλιστα;

Τάβλαρης: Ε να ντρέπομαι...

Ματθαίος: Κοιτάζτε τον Σβατζενέγκερ που ντρέπεται....

Τάβλαρης: Ε τελειώνω πριν καλά καλά αρχίσω...

Ματθαίος: Αχαχαχα

Τάβλαρης: Γιατί γελάς που είναι το αστείο;

Ματθαίος: Αμ για αυτόν.. Για αυτόν Σούζη μας τα χάλασες και μας έκανες και ναζάκια....

Τάβλαρης: Τι λέτε; Άκουσα Σούζη!! Που είσαι μωρή βγες έξω!!

Ματθαίος: Παρντών ...Παππού.. Ξέρω ακριβώς ποιο είναι το φάρμακό σας.

Το βλέπετε αυτό το βάζο με τις μπλε καραμελίτσες; Θα το πάρετε... Θα παίρνετε μια καραμέλα πριν την δουλειά και όλα καλά...

Τάβλαρης; Μα εγώ δεν το θέλω στην δουλειά μου. Το θέλω στο σπίτι.

Ματθαίος; Ε αυτό εννοώ... Την άλλη δουλειά σας...

Τάβλαρης; Αααα

Ματθαίος; Ξεφτέρι.

(γίνετε σεισμός ανοιγοκλείνουν τα φώτα)

Τάβλαρης; Μα τι γίνεται;

Σούζη; Αχ ναι ναι ναι

Λουκάς; Ναι ναι...

Ματθαίος; Εμ ναι...(κρύος ιδρώτας τον πιάνει μην καταλάβει τίποτα ο Τάβλαρης)

(σταματάει η βαβούρα)

Τάβλαρης; Τι ήταν αυτό;

Ματθαίος; Ο παπαγάλος μου... Έχει καλή παρέα (λέει απειλητικά κοιτάζοντας προς την αποθήκη)

Τάβλαρης; Α , μάλιστα... Λοιπόν σε ευχαριστώ γιατρέ φεύγω , γεια σας... (καθώς φεύγει βλέπει το παλτό της) Δεν είναι δυνατόν αυτό είναι το παλτό της!! ΣΟΥΖΗΗΗΗΗ τα ίχνη της με οδηγούν σε αυτήν την πόρτα!

Ματθαίος; Ωωω όχι...

Τάβλαρης; (Χτυπάει την πόρτα) Σούζη Σούζη!! Αν είσαι μέσα βγες τώρα! ΕΠΙΑ ΒΓΕΣ!

Ματθαίος; Σας παρακαλώ μην φωνάζετε ... Εδώ είναι εργασιακός χώρος! Δεν είναι καμία Σούζη εκεί μέσα!

Σούζη; Με κάλεσες Ζουζούνι μου;

Ματθαίος; Σούζη;

Τάβλαρης; Σούζη μου!!

Σούζη; Πάμε σπίτι , έχω πολύ όρεξη σήμερα , έλα μην αργείς πάμε να κάνουμε τρελίτσες!

Τάβλαρης; (Ιδρωμένος κοιτάζει με απορία τον Ματθαίο και με ικανοποίηση την Σούζη ανταλλάσσουν περιέργα βλέμματα Ματθαίος -Τάβλαρης) Τώρα τώρα πάμε Σούζη μου... Σε ευχαριστώ πολύ γιατρέ... Δεν ξέρω τι έκανες αλλά θα σου είμαι υπόχρεος μια ζωή...(του δίνει το βάζο με τις καραμέλες) Νομίζω θα το χρειαστείς εγώ πλέον δεν το θέλωωωω ΠΑΜΕΕ ΣΟΥΖΑΝΑ ΜΟΥ!

Σούζη; Πάμε Αντρακλαρε μου !

(φεύγουν)

Λουκάς; (Που βγαίνει με τσαλακωμένα ρούχα) Πωω Βεζούβιος αυτή η Σούζη...

Ματθαίος; Αχ πάνε οι παλιές οι δόξες και τα μεγαλεία.... όλοι ευχαριστημένοι... Αυτό δεν ήθελα; Αυτό που θέλει ο λαός έκανα... Έγινα ίδιος με την λάσπη. Έγινα γελοίος για να τους διασκεδάσω και τώρα όλοι γελάνε . Τα παράτησα όλα , τις σπουδές μου, την οικογένειά μου, όλα! Για ένα καλύτερο μέλλον λέγατε. Το μέλλον το φτιάχνετε εσείς τα παιδιά λέγατε. Για να το φτιάξουν όμως τα παιδιά θέλει υποδομές... Θέλει ένα κράτος που να τα στηρίζει. Και πάνω από όλα υγιείς περιβάλλον. Μην μου ζητάτε να παραμείνω υγιής σε έναν ανθυγιεινό χώρο . Με κάνατε να νοιώθω άρρωστος. Γιαυτό είπα να γίνω γιατρός... Όμως στην συνέχεια δεν τα κατάφερα να μείνω αλώβητος και έγινα ένα με την λάσπη , και ξέχασα να ξεχωρίζω τον βούρκο από τα καθαρά νερά... Πρέπει να έρθουν οι νέοι τώρα... Αφήστε τους. Ανοίξτε τους τις πόρτες μην τους εμποδίσετε! Βοηθήστε τους να χτίσουν έναν υγιή κόσμο να διορθώσουν και να αλλάξουν το ιλαρό. Αλλά πάνω από όλα μην τα κατακρίνετε για

